

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תט
עש"ק פ' קרח, בדר"ח תמוז ה'תשפ"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת המאה ועשרים להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה מעונה את המציאות בפועל / משיחת שי"פ קרח החשמ"ט

"עניי בשר" - מוסף מיוחד לג' תמוז

8

העובדה שאינו רואה בעיני בשר אינה מענה את המציאות / לקט שיחות מיוחד לג' תמוז

ניצוצות של משיח

14

הוא חי! / פתגמים וקטעים קצרים בעניי נאולה ומשיח

כתב יד קודש

15

לומדים ולומדים, וכשבא לפועל - איפה הבטחון? / צילום מהוספת הרבי בכתי"ק לאגרת קודש

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
 וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, וישראל רחמים בן חיה מושקא שיחיו
 ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת חי' רחל שיחיו

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

עצה להבאת הגאולה: נדר על דעת רבים

ידוע הסיפור על גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי 120 שנה) יעשה רעש שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה - אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם לו "לשכוח" כביכול בנוגע להבטחתו • יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא ש"אין לו התרה בלא דעתם" • משיחת ש"פ קרח, ה' תמוז ה'תשמ"ט - מוגה, תרגום מאידית

התחתון) יהי' (משנת ת"ש ולהבא, עד סוף זמן הגלות) מקור המעינות - מקור מים חיים - דהפצת המעינות חוצה, וממנה יוצאה אורה - **מלמטה למעלה** - לכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון, להיפך מסדר העבודה דרבותינו נשיאינו שלפניו - שמחצי כדור העליון הגיע - **מלמעלה למטה** - בכל העולם.

וכפי שרואים בפשטות בעיני בשר - מראה באצבעו ואומר זה - שאע"פ שביאת בעל הגאולה בחצי כדור התחתון הי' גלות בתוך גלות (בערך לעיר ליובאוויטש כו') - הרי דוקא ע"י ביאתו וקביעת מקומו כאן, נתחזקה ונתרחבה ועד **שלא בערך**, עד באופן חדש, העבודה ד"ליובאוויטש", הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה, כולל ובמיוחד באהבת ואחדות ישראל² (הפירוש (והעבודה)

שזה פועל ישועות בקרב הארץ (אגה"ק סכ"ח), למטה מטה.

(2) ואף שאין אתנו יודע עד מה בגודל פעולות

א. כשם שבעולמות בכלל נעשה דירה על ית' דוקא בעוה"ז התחתון, ועי"ז נעשה עלי' בכל העולמות - כמו"כ הוא גם בעוה"ז עצמו, שהשלימות שבזה נפעלת בחצי כדור התחתון (ששם לא הי' מ"ת), ועי"ז נעשה עלי' בכל העולם, גם בחצי כדור העליון.

וי"ל, שמכיון שהדור (דבעל הגאולה) אוהז בסוף העבודה בזמן הגלות, קרוב וקודם לגאולה, וישנה כבר ה"טעימה" בעיני הגאולה (כנ"ל*) - לכן, סיבב הקב"ה את הסיבות שבעל הגאולה ילך ממקום אבותיו ויגיע לחצי כדור התחתון, ויקבע שם מקום דירתו ומקום עבודתו (בעשר שנים האחרונות שלו בעלמא דין¹) - כך שדוקא במקום זה (בחצי כדור

(1) גמר ושלימות עבודתו בעולם הזה, ועד להסתלקותו (בחצי כדור התחתון) - שאז נתגלו כל מעשיו ועבודתו ותורתו שעבד במשך ימי חייו, ועד

(* ס"ד בהשיחה [התוועדות תשמ"ט ח"ג ס"ע 407 ואילך].

ומוסיף אור.

ב. ויש לקשר זה עם פרשתנו [כידוע שמועדי השנה יש להם שייכות להפרשיות שבהם חלים] – פ' קרח, ע"פ המבואר בחסידות⁸ בטענת קרח⁹ "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על קהל ה'" – שעצם טענתו של קרח היא נכונה, כיון שראה המעלה שישנה דוקא אצל המקבל, בתחתונים (בח' רביעי), אפילו לגבי המשפיע, עליונים (בח' שלישי) – כי הכוונה (דנתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים) נשלמה דוקא בתחתונים; אמנם הטעות בזה ה', כי המעלה בגלוי תהי' רק **לעתיד לבוא**, לאחרי שישנה הקדמת העבודה, דהמשכה והשפעה דהעליונים בהתחתונים, וגמר הבריור דהתחתון (לוי מבחי' גבורות) שבא עי"ז שלפנ"ז **מקבל** מהעליון (כהן איש החסד).

ועפ"ז יש לומר הפי' פנימי ("ינה של תורה") בפ' רש"י הראשון בפרשתנו – "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא": חלק הדרוש (שבדרוש¹⁰) שבתורה – "מדרש (רבי תנחומא)" מגלה הטוב וה"יפה" ב"פרשה זו", פ' קרח (משא"כ ע"ד הפשט, בגלוי ובחיצוניות – מעשה קרח אינה "יפה") – כפי שטענת קרח היא למעליותא מצד (שראה) הסדר שיהי' **בפועל** בגאולה העתידה לבוא, כשיהי' הענין ד"תנחומא" מל' תנחומין ונחמה על הגלות.

(8) ראה לקו"ת פרשתנו נד, ב ואלך, ושי"נ. אוה"ת פרשתנו ע' תרפו. תרצב. סד"ה ויקח קרח העת"ד. קונטרס ג' תמוז שנה זו ס"ד ואלך. ובכ"מ

(9) פרשתנו טז, ג.

(10) כי במדרש עצמו ישנם פירושים ע"ד הפשט (מובן מזה שרש"י בכ"מ מביא פירוש ממדרש ואינו מזכיר שזוהו ממדרש), וכן לאיך – ישנם דרשות שהובאו בספרי פשט (וגם בפרש"י מובאים ענינים של דרש (ורש"י מדיגיש שהוא דרש) אלא שהם קרובים לדרך הפשט); ואילו כאן כתב רש"י שפרשה זו נדרשת **במדרש** רבי תנחומא, היינו – דרש שבדרש.

ד"ליובאוויטש³), לגבי כפי שזה ה' ע"י רבותינו נשיאינו שלפניו בחצי כדור העליון (כולל גם בהעיר "ליובאוויטש"),

ובאופן כזה שדוקא ממקומו בחצי כדור התחתון מתפשטים המעינות חוצה, בכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון – "זפרצת"⁴ ימה וקדמה וצפונה ונגבה⁵ – בהרחבה יתירה מכפי שהי' עד אז,

החל בשנת ת"ש, שבעל הגאולה הגיע לכאן, ואח"כ במשך העשר שנים (עד תש"י) שעבד עבודתו, וגם אח"כ – באופן דפועולה נמשכת והולך ומתפשט באופן דמוסיף והולך ואור, ע"י תלמידיו ושלוחיו, בפרט שכבר אוחזים בשנת הארבעים מאז תש"י, ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואזניים לשמוע", וקאי איניש⁶ אדעתא דרבי⁷, והולך

רבותינו נשיאינו, וברפת בענין עיקרי הדפצת המעינות חוצה ואהבת ישראל וכו' – מ"מ, ההוספה בזה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון נראה בגלוי לעיני בשר בעיני מעשה בפועל, והרי המעשה הוא העיקר.

(3) ראה ספר הזכרונות ח"א ס"ע 17. ע' 55. ע' 342. ושם: ליובאוויטש איז געבויט אויף אהבה. ליובאוויטש איז דער צינור פון חסיד'ישער אהבה און ידיות.

(4) ולהעיר מפירוש החסידים (ונתקבל אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר) ש"פרצת" הוא גימטריא 770, מספר הבנין, ביהכ"ס וביהמ"ד ומקום דירתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר (מקומו הקבוע בחצי כדור התחתון).

ולהוסיף, ש-770 הוא במספר של שבע (כמה פעמים שבע; עשר פעמים שבעים ושבע; שבע בפכליים), המרמז על העבודה ד"בהעלותך את הנרות גו' **שבעת** הנרות" (העבודה ד"פרצת ימה גו", דוגמת המנורה שממנה אורה יוצאה לכל העולם), להאיר את ה"נר ה' נשמת אדם" של כל א' מישראל, הנכלל בהשבעה שוגים של כל ישראל (לקו"ת ר"פ בהעלותך), באופן של אהבת ואחדות ישראל, ועל ידם – בכל העולם כולו, שנחלק לשבע דרגות (ז' מדות, שבעת ימי הבנין).

(5) ויצא כח, יד.

(6) אפילו דרגת אנוש (ראה לקו"ת שה"ש כה, א. ובכ"מ).

(7) תבוא כט, ג. ע"ז ה, ריש ע"ב.

"לפי שבא קרח וערער על הכהונה, בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה בברית מלח עולם"¹³, שזה פעל תוקף בענין הכהונה, "הריני כותב וחותם לך ומעלה בערכאי"¹³.

ועד"ז ה' ע"י הגאולה די"ב-ג' תמוז, שע"י ה"ערעור" דהמאסר, באה הגאולה שהבטיחה שעבודתו בהרבצת התורה וחיזוק הדת ימשך ובאופן ד"ברית עולם", וביתרון גדול לגבי לפנ"ז – כפי שזה נפעל עם בואו לחצי כדור התחתון, כולל ובמיוחד – עילוי באהבת ישראל ואחדות ישראל, שבה מתבטאת עבודת הכהן, איש החסד – "הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה"¹⁴.

ובפרטיות יותר: דובר פעם¹⁵ שהערעור דקרח ועדתו על כהונת אהרן ה' (לא על עצם ענין הכהונה, שזה רצו, "ובקשתם גם כהונה", אלא) על זה שאהרן הכהן הוא משפיע לבני [כמבואר בחסידות בענין "בהעלותך את הנרות", שע"י הדלקת נרות המנורה "העלה" אהרן את כל בני" לדרגתן] – וטענו: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'", כשם שישנה המעלה בכהנים בזה שהם מובדלים מעניני העולם, ישנה גם מעלה ב"כל העדה" שמתעסקים עם עניני העולם ועושים מהם כלים לאלקות, ואדרבה: עיקר הכוונה היא – שיעשו מה"תחתונים" דירה לו ית', ומכיון ש"כל העדה כולם קדושים" – "מדוע תתנשאו על קהל ה'", מדוע שאהרן יתנשא מעל קהל ה'.

הטעות של קרח התבטא בכך, אשר אע"פ שצ"ל מחיצה בין הכהן גדול ליהודים אחרים, "עליונים" ו"תחתונים", צריך הכהן גדול (ונשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בדרונו) להשפיע מקדושתו על יהודים אחרים;

בסגנון אחר: "פרשה זו" (טענת קרח) כפי שהיא ב"(מדרש רבי) תנחומא" – בגאולה העתידה לבוא – הרי היא בענין "יפה (נדרשת)", שלימות ותכלית הטוב. משא"כ ע"ד הפשט – כפי שהענינים הם בזמן הזה, והיום לעשותם (עולם העשי', עולם הפשט) – העולם עדיין אינו בהסדר דתכלית השלימות שיהי' רק לע"ל, לאחרי שלימות ביורד התחתון עי"ז שמקבל מלמעלה ממנו.

וי"ל שמעין העבודה דלע"ל הוא גם בזמן הגלות, כפי שזה ה' אצל בעל הגאולה – כי לאחרי העבודה במשך כל הדורות שלפנ"ז, כולל – עבודת רבותינו נשיאינו בחצי כדור העליון, באופן דמלמעלה למטה (שהגבורות טפלים ובטלים ומקבלים מהחסדים) – אז יכול להיות סדר העבודה מלמטה למעלה, שמחצי כדור התחתון "יגיע" לכל העולם, כולל לחצי כדור העליון, כנ"ל בארוכה.

ג. כשם שכללות העבודה בסדר זמן העולם צריך להיות, שתחילה (בזמן הזה) צ"ל העבודה מלמעלה למטה (המשכת החסד בגבורה), ורק אח"כ אפשר להיות העבודה מלמטה למעלה (כפי שיהי' בכללות לע"ל, ומעין זה בסיום הגלות) – כמו"כ הוא בפרטיות יותר בהעבודה מלמטה למעלה גופא, שצ"ל בזה ה"כהן" – כ"ק מו"ח אדמו"ר שנותן ההוראות ומשפיע כחות לכל בני" לעשות העבודה דהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון גופא.

וגם ענין זה לומדים מכללות תוכן הפרשה – שמדובר שם אודות מחלוקת וערעור קרח ועדתו על הכהונה, וע"י הירידה ניתוסף עלי' – תוקף וחיזוק ככהונת אהרן, ע"י האותות ומופתים שאירעו אז¹¹, כולל "הנה פרח מטה אהרן גו'", "למשמרת לאות – לזכרון שבחתי באהרן הכהן כו"¹², עד לענין דמתנות כהונה,

13) פרש"י פרשתנו יח, ח.

14) אבות פ"א מ"ב.

15) לקו"ש ח"ח ע' 116 ואילך.

11) ראה לקו"ש חכ"ב ע' 113.

12) פרשתנו יז, כה ובפרש"י.

מזה מובן, שכאור"א בדור זה מקבל את הכח של נשיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר לעשות את עבודת הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה באופן הכי חזק ונרחב (מטה ומקל) (כפי שזה נפעל בחצי כדור התחתון), עד שזה פועל בכל העולם כולו (גם בחצי כדור העליון).

ה. [.] ויהי רצון, שההוספה הנ"ל ב"מעשינו ועבודתנו", נוסף על כל הענינים שפעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בחצי כדור העליון, ועאכו"כ ההוספה בזה ע"י נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון – תביא כבר תומ"י ממש את הגאולה בפועל, בחודש הרביעי דשנת תשמ"ט, בחוץ לארץ בחצי כדור התחתון,

כי לאחר העילוי הנ"ל דחודש הרביעי והעבודה בחצי כדור התחתון – צריכים לדעת, שאין זה מגיע כלל להעיקר – גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

אמנם, "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא", וכמדובר לעיל (הפירוש הפנימי) שזה מרמז על כוונת קרח **למעליותא** (מעלת המקבל לע"ל) – בנוגע **לפשט** בעוה"ז במעשה בפשטות – שע"פ תורה הוא **העיקר** צריך להיות עוד ביהכ"נ, ביהמ"ד, ישיבה, ת"ת וכו'.

ויתירה מזו: אפילו אחרי ריבוי העבודה בזמן הגלות כשכבר מגיעים בפועל בעוה"ז להעבודה בחצי כדור התחתון (מעלת המקבל), עם כל המעלות שבזה – הרי עדיין אין זה כמאן דבעי למהוי¹⁹;

אמנם ישנם כו"כ ענינים אשר הינם בדוגמת הגאולה – ענין הצדקה (אשר גואל (החיות) את נפש העני), ענין התפלה²⁰, ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה נדרשת") שישנם ענינים אשר הינם

ולאחרי שלימות עבודה זו, תתגלה לע"ל מעלת המקבל ומעלת התחתון.

ויש להוסיף, שזה נרמז גם באות של "פרח מטה אהרן": כל נשיא שבט הביא את מטהו המיוחד שלו, "ויתנו אליו כל נשיאימם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד גו", ואהרן הביא את מטהו המיוחד שלו – בכדי שיראו את האות איך ש"פרח מטה אהרן" ועי"ז ידעו ש"בחרתי באהרן"; אולם בפסוק כתוב¹⁶ "ויתנו אליו כל נשיאימם מטה גו" ומטה אהרן **בתוך מטותם**. ויש לומר הפירוש בזה, שנוסף לכך שכל בני" יראו את מעלתו של אהרן – שהוא יהי', בתוך מטותם, קשור עם אהרן, עי"ז שבהם נמשך מ(מטה) אהרן, "בתוך מטותם", ע"ד "ושכנתי בתוכם" – בתוך כל אחד ואחד¹⁷.

ועפ"ז יובן גם המשך הענין: לאחר שבנ"י ראו את האות של "פרח מטה אהרן" ("ויראו") – כתוב "ויקחו איש מטהו"¹⁸, דלכאורה מאי קמ"ל ונפק"מ? ויש לומר, שזה בא להסביר, שלאחרי פעולת ההשפעה ממטה אהרן בכל שאר המטות ("בתוך מטותם"), זה נמשך לכל שבט (מטה) **בנפרד, לפי ענינו ועבודתו** – עי"ז ש"ויקחו איש מטהו", מטה שלו דוקא, ע"פ העבודה פרטית של כל שבט לחוד.

ד. והלימוד מזה לכאור"א:

אע"פ שהעבודה בחצי כדור התחתון היא למעשה חידושו של בעל הגאולה לגבי הנשיאים שלפניו, הרי הוא מוסר זה לכל אנשי הדור לעשות העבודה. כי ביחד עם זה שנשיא הדור הוא מרומם ונעלה מאנשי הדור, הרי הוא נמצא **"בתוך מטותם"**, בתוך כל אחד ואחד, וזה נמשך לכאור"א בעבודתו כאשר "ויקחו איש מטהו", בהעבודה פרטית של כל יהודי.

16) פרשתנו יז, כא.

17) תרומה כה, ח ובפי' האלשיך עה"פ. ועוד.

18) פרשתנו שם, כד.

19) כתובות סז, א.

20) נפש כל אחד מישראל יוצאת מהגלות והשבי' לפי שעה בחיי שעה זו תפלה כו' (אגה"ק ס"ד).

וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה) יעשה רעש (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה – אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם לו "לשכוח" כביכול בנוגע להבטחתו;

[כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בחינך:] היות שמשיח עדיין לא בא – כנראה שלמעלה מצאו עצמה איך לפעול אצל אותו גדול לדחות זאת... יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא²⁶ ש"אין לו התרה בלא דעתם". אפילו אם יפעלו אצל אחד או אחדים, הרי זה לא יעזור, משום שפסק הדין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר בקיומו.

המסקנה מכל האמור לעיל – שתיכף ומיד ממש תבוא בפועל הגאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו, וכל בני' הולכים, ביחד עם בתיהם, בתי תורה תפלה וצדקה²⁷, לארץ הקודש, ולירושלים עיר הקודש, בביהמ"ק השלישי, בקדש הקדשים, ומתגלה שם מטה אהרן אשר מונח שם למשמרת, ו"יפרח בימיו צדיק – שבימיו (של משיח) תחזור הכהונה ויפרח מטה אהרן²⁸ ומשה ואהרן עמהם.

(26) רמב"ם הל' שבועות פ"ו ה"ח, טושו"ע יו"ד סרכ"ח סכ"א.
(27) ראה מגילה כט, א.
(28) תהלים עב, ז ובבעה"ט עה"פ.

נעלים יותר – כמאחז"ל²¹ "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", עי"ז מגיעים בעצמות ומהות, תענוג הבורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)²², ובפרט ע"י הפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' – על כך טוען כל יהודי, "נער ישראל ואוהבהו"²³ (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד הפשט) – דרשות הינן "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל הוא הרי מחכה לו בכל יום שיבוא גאולה כפשוטה²⁴. ה"נער ישראל" צועק: אנו רוצים את הגאולה בפשטות, בעולם העשי'!

לומדים בתורה אודות ענין הגאולה (ובפרט ברמב"ם סוף הל' מלכים), וכל העוסק בתורת כו' כאילו כו' –

צועק ה"נער ישראל": "עד מתי קץ הפלאות"²⁵ – אחכה בכל יום להגאולה כפשוטה, בפשטות ממש, באופן גלוי, מראה באצבעו ואומר זה – הנה הגאולה בפועל!

וכאשר ה"נער ישראל" מכריז "עד מתי" מתוך צעקה אמיתית – הרי כטבע האב ועאכו"כ אבינו שבשמים – שמקיים את בקשתו.

(21) אבות פ"ד מי"ז.

(22) ראה המשך וככה תרל"ז פ"ב ואילך.

(23) הושע יא, א.

(24) שהרי הגילוי דתענוג נברא שיהי' לע"ל נוגע לשלימות המשכת העצמות – ראה לקו"ש ח"ה ע' 245.

(25) דניאל יב, ו.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל

מדוע לא רואים?

מביטים לצדדים ועסוקים בענינים אחרים

מבואר בכמה מאמרי חסידות הענין ד"פנו אלי עורף ולא פנים", שיתכן שיעמדו באמצע היום בסמוך ממש לאוצר גדול, והשמש בתוקפה זורחת, ועומדים בעיניים פקוחות, ואעפ"כ לא יראו את האוצר – כי מביטים לצדדים!

והיכן ישנו אוצר גדול יותר מאשר האוצר שאליו חיכו בכל הדורות – ביאת משיח צדקנו, ואוצר זה עומד בגלוי, בעצם היום, כשהשמש זורחת בכל תוקפה ויש אור – ואף-על-פי-כן לא מבחינים בו כי מביטים לצדדים, עסוקים בענינים אחרים ("ביזוי" כפי שאומרים פה), ובמילא לא רואים את האוצר...

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וראא ה'תש"ל - בלתי מוגה)

הסוסים הושבים אודות התבן

כאשר יהודי בא וטוען שאינו רואה ואינו מרגיש שע"י עבודתו יכול הוא להביא את הגאולה – אומרים לו: משל למה הדבר דומה – לחכמים היושבים בעגלה ועוסקים בשקו"ט בענין שכלי, הנה אע"פ שבעל-העגלה חושב אודות פרנסתו ולכן מריץ את הסוסים, והסוסים חושבים אודות התבן ולכן הם רצים – אין מחשבת הסוס אודות התבן (ומחשבת הבעל-עגלה אודות פרנסתו) משנה מאומה בנוגע לדבר שכל שבו עסוקים החכמים היושבים בעגלה (למרות שהחכמים זקוקים לבעל-עגלה ולסוסים כדי שיוכלו להגיע למחוז חפצם)!

ועד"ז מובן בנוגע לנמשל: בכל אדם ישנם ג' הענינים הנ"ל – דהנה, מבואר בלקו"ת שבכל אדם יש **נפש** אלקית ו**נפש** הבהמית, והממוצע המחברם הוא – נפש השכלית. ועפ"ז – החכמים שבעגלה הם בדוגמת נפש האלקית, הסוסים הם בדוגמת נפש הבהמית (כשמה כן היא – "רוח הבהמה הירדת היא למטה"), ובעל-העגלה הוא בדוגמת נפש השכלית, הממוצע המחבר בין נה"א לנה"ב (בדוגמת בעל-העגלה שהוא האמצעי המריץ את הסוסים למחוז חפצם של החכמים).

וכשם שבמשל הנ"ל אין מחשבת הסוס אודות התבן גורעת מאומה מהתעסקותם של החכמים בעיון השכל, כמו כן הוא בנמשל, שמחשבת הנה"ב אודות ענינים גשמיים כו', אינה גורעת מאומה מכללות עבודתה של הנה"א.

ולכן, אע"פ שאינו רואה ומרגיש שעבודתו פועלת ומביאה את ענין הגאולה – אין זה גורע מאומה מאמיתית הדבר וידיעתו ע"י הנה"א, ולכן אומרים לו שהיות שהוא מאמין

בדבר, שהרי כל ישראל הם “מאמינים בני מאמינים” [היינו, שנוסף על היותם מאמינים בכך עצמם, הרי הם גם בני מאמינים – מצד כח האבות, החל מאברהם אבינו שנאמר בו “והאמין בה” ויחשבה לו צדקה”, שענין זה נמשך לכאורה מישראל – “אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה’ גו”], הנה סוכ”ס יבוא הדבר גם באופן של ידיעה והרגשה. (משיחת ש”פ ראה, מבה”ח אלול ה’תשמ”ב - בלתי מוגה)

כיון שנמצאים בגלות (בחלום) משלים את עצמם שזוהי המציאות!

מה שמדברים ומרעישים ללא הרף שהנה בא משיח, ללא הבט על כך שנמצאים עדיין בגלות – אין זה “חלום” כלל, אלא אדרבה: זוהי המציאות!
ודוקא כאשר חושבים על הגלות – זהו החלום, רק כיון שנמצאים בגלות (בחלום) משלים את עצמם שזוהי המציאות!
[. .] יש לידע, שכל ענינים אלו דגלות הם חלום, והמציאות האמיתית גם בזמן הגלות היא – הגאולה.
(תרגום חפשי משיחת ש”פ פינחס ה’תשד”מ - בלתי מוגה)

העדר הראי’ אינו משנה כלום

זה שאינו רואה בעיניו אינו משנה את המציאות

אמנם, עדיין יכולים לשאול על האמור לעיל שאצל כאו”א מישראל יכול להיות הענין ד”וירא אליו ה” – מדוע לא רואים הגילוי ד”וירא אליו ה” בפועל ממש?
והמענה לזה:

(א) לכל לראש – העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל, כידוע המשל דכ”ק מו”ח אדמו”ר מחכמים שנוסעים בעגלה רתומה לסוסים ומדברים דברי חכמה שמחשבתם של הסוסים על התבן כו’ אינה משנה את מציאותה של החכמה שבה עוסקים החכמים היושבים בעגלה.

(ב) מצינו בכמה ענינים ש”אע”ג דאיהו לא חזי מזלי חזי”, ועד”ז בנדו”ד, ש”מזלי חזי” הגילוי ד”וירא אליו ה””, ובמילא, פועל פעולתו גם בחלק הנשמה המלובשת בגוף, עד לפועל ממש.

(ג) ועיקר: “וירא אליו ה”” בפועל ובגלוי ממש – יהי’ בגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקנו, וכל פעולה ופעולה (ובמיוחד בענין דהכנסת אורחים וגמילות חסדים ברוחניות) ממהרת ומזוזת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי’ “וירא אליו ה”” בפועל ובגלוי ממש.

(משיחת ש”פ וירא, ח”י מרחשון ה’תשמ”ט - מוגה)

מה שנראה שיש עולם - הרי זו אחיזת עיניים בלבד!

כאשר קמים בבוקר, הדבר הראשון שצריך לעשות הוא - לומר "מודה אני לפניך כו", כלומר, בראש ובראשונה יש לדעת שעיקר המציאות היא אלוקות, ואזי אין צורך לערוך שום חשבונות, ואפי' חלקו בעולם לא נוגע לו, אלא הולכים בשיטה ד"לכתחילה אריבער" - שכל המציאות שלו היא אלוקות!

ואף שכתוב "חוקות שמים וארץ אשר שמת", זאת-אומרת שיש מציאות של עולם (ע"פ תורה) - אעפ"כ עליו לדעת שעיקר המציאות שלו היא אלוקות!

וזאת למדים מאברהם אבינו: כאשר הוא הלך למלאות את שליחותו של הקב"ה (לעקוד את יצחק בנו), לא ערך שום חשבונות כיצד ימלא את השליחות, אלא רק ידע שעליו להשלים את הכוונה העליונה. וגם כשבאמצע הדרך הופיע לפתע נהר - זה לא נגע לו, מכיון שעליו ללכת למלאות את השליחות, ואכן כאשר הגיע לנהר - התבטל הנהר ("געוואָרן אויס טייך"! החשבון היחיד שלו הי' - שעליו למלאות את שליחותו של הקב"ה).

מזה גם למדים את ההוראה הבאה:

כאשר יוצאים לעולם, עלול האדם לטעון: כיצד ביכולתו לפעול בעולם, איך יוכל לגלות אלוקות בעולם

ע"כ אומרים לו: צריכים ללכת מ"לכתחילה אריבער", ובמילא לא נוגעים כאן שום חשבונות. ומה שנראה שיש עולם - הרי זו אחיזת עיניים בלבד ("עס בלענדעט די אויגען")! (תרגום חפשי משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

איך אפשר לראות גם היום

מי שמזוכך רואה את האמת גם בעיני בשר

צריכים לדעת, שכל מציאות הזמן היא רק מציאותה של התורה, שממנה משתלשל הזמן. והגם שבעיני בשר לא נראה כך, מכל-מקום זה שהענין בהעלם או בגילוי - אין זה משנה כלל לעצם הדבר; כל השינוי הוא רק בכך, שכאשר הדבר בגילוי - רואים אותו כולם, וכאשר הוא בהעלם - יתכן שהוא לא יראה, אבל כשלעצמו, הענין נשאר כמו שהוא.

ומה שבעיני בשר מציאות הזמן נראית כמציאות בפני עצמה - צריכים לדעת שזה רק בגלל שמסתכלים בעיני בשר, אך האמת אינה כך, ומי שמזוכך רואה את האמת גם בעיני בשר. (תרגום חפשי משיחת ש"פ משפטים ה'תשי"ז - בלתי מוגה)

ללכת בתוקף ולא להתפעל משום דבר

כאשר יודעים שהגאולה ישנה כבר עתה, וזקוקים רק שתתגלה בפועל, אזי הרבה יותר קל לעבור את כל ההעלמות והסתרים שבעוה"ז בכלל, ובזמן הגלות בפרט, ובדורות

האחרונים בפרטי פרטיות; שהרי האמת היא, שהגאולה מהגלות הגשמי והרוחני ישנה כבר עתה, רק שלא נראה עדיין, שלכן חושבים שישנם העלמות והסתרים, אך באמת הרי כל ההעלמות אינם העלם כלל, זהו רק העלם לגבינו, ויתירה מזו, אפי' לגבינו אין זה העלם, היות וישנה כבר ההבטחה ד"והבאתי", ודיבורו של הקב"ה חשיב מעשה, שהענין נפעל כבר – שאפי' לגבינו אין שום העלמות והסתרים ומניעות ועיכובים, זהו לא יותר מאשר דמיון, במילא צריכים ללכת בתוקף ולא להתפעל משום דבר שיכול להיות מניעה לקיום התורה והמצוה, כיון שזה לא יותר מאשר דמיון, וכאשר הולכים בתוקף זה רואים אכן בעיני בשר איך שזה כלום.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ו'ארא ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

מי שרוצה - רואה גם היום

פעם אמר הרבי נ"ע, לכו נא ונוכחה. היו אז שם חסידי הרבי מהר"ש, וראו אז את הרבי מהר"ש.

מי שרוצה – רואה גם היום. אלא שהיצר הרע, ה"קלוגינקער", כלשונו של הרבי, מעורר את עיני השכל.

(קטע משיחת אחרון של פסח ה'תשי"ג - בלתי מוגה)

כאז"א יכול לראות את הרבי ובהקיץ

. . כאשר ממלאים את שליחותו של הרבי הופכים להיות בבחי' משרת והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו במדינה רחוקה, כיון שהוא ממלא את שליחותו של הרבי. ו"לא בשמים היא" ו"לא נפלאת היא", אלא "קרוב אליך הדבר מאוד גו' לעשותו" בפועל, אצל כאז"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי ובהקיץ, ועי"ז הוא רואה את כל הרביים.

(תרגום חפשי משיחת ליל שמחת-תורה, קודם הקפות, ה'תשכ"ז - בלתי מוגה)

איש שאפשר לראותו ולשמוע אותו

כדי שיהודי כאן למטה יהי' קשור אל הקב"ה ויעבדהו כראוי בכל כחות נפשו, גם עם השכל וגם עם הרגשות, הרי זה כאשר האלוקות "נמשכת" ויורדת כאן למטה, כביכול, עד כדי אופן של "לידע שיש שם אלוקה", בנוסף על "להאמין לידע שיש שם אלוקה", שזאת בדרגת האלוקות כפי שהיא כשלעצמה, פשוטה בתכלית הפשיטות.

אלוקות מתגלה ל"איש" למטה, נשמה בגוף, ומתלבשת בו עד כדי התאחדות נפלאה בדומה למשה שהוא "איש האלקים", איש שאפשר לראותו ולשמוע אותו ("איש וואס מ'קען עם זען און הערן").

(לקוטי-שיחות חכ"ד ע' 6 - תרגום מאידית)

רק לפקוח את העיניים

עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה

ברוחניות העיניים (עד לדרגות "הכי נעלות") יש כבר שלימות העיניים עד גם השלימות דגאולה (רוחנית), עיניו הרוחניות של יהודי רואות כבר את הגאולה; כעת צריך להיות פתיחת העיניים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה. (משיחות יוס' ד' פ' בא, ג' שבט, וש"פ בא, ו' שבט ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)

תובעים ממנו שיראה "כאילו בעל השמועה עומד כנגדו"

"ראה" מלמד יהודי שעבודתו צריכה להיות באופן של ראי'. ובלשון הירושלמי עה"פ בתהלים [שאמרו היום] "אך בצלם יתהלך איש" [וכמבואר ברשימות הצ"ע על הפסוק] – "כל האומר שמועה מפי אומרה יהא רואה בעל השמועה כאילו הוא עומד כנגדו".

זאת-אומרת: כאשר הולכים בשליחותו של נשיא דורנו – לא מספיק שלומדים אודות זה בקונטרס, או בלקוטי שיחות, שאמנם זה מאוד טוב ויפה ("פיין און גוט"), אלא תובעים ממך ש"יהא רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו", "ראה אנכי נותן לפניכם היום" – תצייר לעצמך בכח ה'ראי' שלך איך שנשיא דורנו עומד מולך ומצוה עליך: הקשב ("הער זיך איין"), "אנכי נותן לפניכם היום" לעסוק בהפצת המעיינות חוצה!

הרי ישנם פה אלו שזכו לראותו בגשמיות, וגם אלו שלא זכו לראותו – יש הרי תמונות מדויקות (עד כמה ששייך לומר זאת על תמונה).

ישנה ההוראה: לא רק שהוא לומד את הלקוטי שיחות וחוזר על זה, אלא תובעים ממנו יותר – שיהי' "ראה", תצייר לעצמך ותראה "כאילו בעל השמועה עומד כנגדו", ושולח אותך לשליחות זו.

ואזי זה יסיר את הבלבולים שמפריעים לקיום השליחות בשמחה ובטוב לבב, או שמפריעים בכלל לקיום השליחות.

ישנה לזה עצה פשוטה – שיראה כאילו בעל השמועה עומד לנגדו. ואין הדבר תלוי אלא ברצונו: יש לו הרי כח הציור, וא"כ ביכלתו לנצלו כדי לצייר לעצמו דברים של מה-בכך, וביכלתו לנצל זה כדי לצייר את הציור של נשיא דורנו!

(משיחת ש"פ ראה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

לְהַכְרִיז וּלְפָרְסַם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּמָשׁ רֹאִים בְּעֵינֵי בֶשֶׂר בְּרַכַּת

הגאולה האמיתית והשלימה

ובסגנון דפרשת השבוע – "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", כל עיני ברכות, ולכל לראש הברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה – שלא מספיק ששומעים (ומבינים)

ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", אלא צריכים לראותו בעיני בשר, ולא רק "אראנו" בלשון עתיד, אלא "ראה", בלשון הווה, ובלשון ציווי!

ובנוגע לפועל: יש לפרסם ולעורר בכל מקום ומקום ע"ד העבודה המיוחדת דחודש אלול המרומזת בחמשת הראשי-תיבות דתורה תפלה גמ"ח תשובה וגאולה, ובהדגשה מיוחדת בנוגע לר"ת החמישי, ענין הגאולה, כפי שחודרת בכל עניני העבודה, עי"ז שחודרים ונעשים ברוחה של הגאולה (כולל ובמיוחד ע"י לימוד התורה בעיני גאולה וביהמ"ק), מתוך צפי' וודאות גמורה שתיכף ומיד רואים בעיני בשר ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

ובפשטות: להכריז ולפרסם בכל מקום - בדברים היוצאים מן הלב - שהקב"ה אומר (ע"י עבדיו הנביאים) לכאו"א מישראל "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", ועד שהיום ממש רואים בעיני בשר ברכת הגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ ראה, א' דר"ח אלול, ה'תנש"א - מוגה)

מתכוונים בפשטות - מבקשים לראות בעיני בשר

ולכן צועקים בני ישראל בכל ימות השבוע - "לישועתך קוינו כל היום", ובשבת ויו"ט - "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", שאת זה אומרים בתפלת העמידה כשעומדים "כעבדא קמי' מרי'", במילא מובן שמתכוונים לזה באמת, ומתכוונים **בפשטות** - מבקשים לראות בעיני בשר שלו "בשובך לציון ברחמים"!

בטח ישנם בזה פירושים פנימיים, שזה הולך על "ציון" ברוחניות, "ציון" שבנשמה, "אנא סימנא בעלמא", שבדאי הם כוונות אמיתיות, אבל אם מכוונים את הכוונות בלבד ולא חושבים על הפירוש הפשוט, חסר אז בפירוש המלות! משא"כ כאשר מכוונים את הפירוש הפשוט ולא את ה"כוונות" - אזי העיקר ישנו, ותמיד אפשר להוסיף בזה את הכוונות! לכל לראש יש לחשוב את הפירוש הפשוט - שמבקשים בכל יום ויום וכמה פעמים, לראות בעיני בשר "בשובך לציון ברחמים", ואדרבה - לשם זה נבראו העיני בשר, כדי שיהיו בשלימות, ושזהו דוקא כאשר הם מנוצלים לראות את תכלית השלימות - "בשובך לציון ברחמים"!

וכמו שכתוב במדרש תהילים, והובא ברד"ק, בשבלי הלקט, ברוקח וכו' - שיהודי צריך **לתבוע** את הגאולה האמיתית והשלימה, וכדיוק הלשון בהלכה - **לתבוע**, שהוא תובע מתי כבר תבוא הגאולה!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וישב ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות

נרבת מהיטבאל יומות

הוא חי!

. . [הספרים] צריכים לחזור לבית אגודת חסידי חב"ד, לאותה קומה – לאותו חדר ולכל הקומה היכן ש[כ"ק מו"ח אדמו"ר] הוא הבעל הבית עד עכשיו, ולא היתה שום ירושה וחלוקה כלל; כדי שתהי' חלוקה או ירושה צריכים להתאסף בית דין, והב"ד צריכים לאמוד ולחלק, ויש לעשות זאת בהסכם כל היורשים – כל ענינים אלו לא היו עד היום הזה, ובעזר ה' גם בעתיד לא יהיו

– מכיון שהוא חי!!

(מתוך סרט ההקלטה של התוועדות י"ב תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה, תרגום חפשי)

מה עונה יהודי כאשר שואלים אותו: הרי "ספדו ספדנייא"?

כאשר שואלים יהודי: כיצד אתה יכול לומר ש"יעקב אבינו לא מת", הרי "ספדו ספדנייא" וחנטו חנטייא" עם כל שאר הענינים?

עונה הוא: "אנא קרא קדריש"! אינני יודע משום "קונצים" ופוליטיקות ("קיינע קונצן און קיינע פאליטיק").

ועל מה שמקשים – הרי היו כל הענינים הנ"ל? עונה הוא: אינני יודע משום ספדנים ושום קברנים – "אנא קרא קדריש", ללא שום פלפולים, אני יודע רק מה שכתוב בתורה: "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

(משיחת ש"פ ויחי, י"ב טבת ה'תנשא"א - בלתי מוגה)

הוא בחיים ממש כאן למטה מעשרה טפחים!

. . רחמנא ליצלן לומר שהי' נשיא בעבר, אלא "הוא בחיים" מכיון ש"זרעו בחיים", כאשר ישנם חסידים שלומדים את החסידות שלו ועוסקים – ממלאים את תקנותיו, אזי הוא בחיים ממש כאן למטה מעשרה טפחים!

(מתוך סרט ההקלטה של התוועדות י"ב תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה, תרגום חפשי)

בימינו ישנה מציאותו של משה - נשמה בגוף באופן נצחי

. . מובן וגם פשוט, שבימינו אלה, לאחר כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ"ז ויצאו ידי-חובת כל הענינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו"ר האמצעי), אין עוד ענינים של ירידה כו' (כולל גם שלילת הענין ד"מאן דנפיל מדרגי' איקרי כו'"), ובמילא, ישנה מציאותו של משה – "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – נשמה בגוף באופן נצחי.

(משיחת ש"פ האזינו, שבת שובה ה'תש"נ - בלתי מוגה)

לומדים ולומדים, וכשבא לפועל - איפה הבטחון?

לפנינו צילום מיוחד (מוקטן) מהוספת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכת"ק למכתב מתאריך ט"ו מנחם אב ה'תשי"א (נדפסה באג"ק חכ"א ע' קלא)

וואו איז פער בטחון? - אז ערנס, אז ערנס - אין אס עס קומט פארען, בברכת רפואה קרובה, המחכה לבשורות טובות, בבריאותו בגשמיות ובבריאותו ברוחניות (חי"ק)

בברכת רפואה קרובה
 המחכה לבשורות טובות
 בבריאותו בגשמיות
 ובבריאותו ברוחניות

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

- מלערנט, מלערנט - און אז עס קומט לפועל, וואו איז דער בטחון?
 ילמוד ג' או ד' פעמים שער הבטחון ב"חובת הלבבות". כמובן, שאין כוונתי שילמוד זה בפעם אחת, אלא במשך איזה שבועות.

ברכת רפואה קרובה
 המחכה לבשורות טובות
 בבריאותו בגשמיות
 ובבריאותו ברוחניות (חי"ק)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז
וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
נפטרה ביום ט' תמוז ה'תש"ס
קאטש

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די